

"ผู้นำ" กับการบริหารความเสี่ยงองค์กร

บทความจาก www.gotomanager.com

ผู้นำในยุคโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องก้าวให้ทันกับยุทธศาสตร์การบริหารที่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่หยุดนิ่ง การสื่อสารไร้พรมแดน รวมทั้งเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการองค์กรที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นเครื่องมือที่มาช่วยเพิ่มทั้งศักยภาพและประสิทธิภาพขององค์กร แต่ในขณะเดียวกันก็กลายเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ท้าทายความสามารถของผู้นำ ในการที่จะนำพาองค์กรก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน

ปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อองค์กร จึงควรได้รับความสำคัญและได้รับการบริหารในระดับกลยุทธ์ขององค์กร จะว่าไปแล้วการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ คือ การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี อันเป็นหนึ่งในสามองค์ประกอบหลักภายใต้แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ซึ่งอีกสององค์ประกอบ คือ ความพอประมาณ และ ความมีเหตุมีผล

ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าการเป็นผู้บริหารองค์กรภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ จึงมิได้ขัดแย้งกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะผู้บริหารภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ย่อมต้องให้ความสำคัญกับทั้งความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และการบริหารความเสี่ยง โดยการคำนึงถึงศักยภาพและทรัพยากรขององค์กร ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และไม่นำพาองค์กรไปเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงที่สามารถสร้างความสูญเสียให้กับองค์กร โดยไม่ได้วางแผนป้องกันหรือรองรับผลลบที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงองค์กร

วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงองค์กรในปัจจุบัน ไม่ได้เป็นไปเพื่อลดความเสี่ยงขององค์กรอย่างเช่นในอดีต หากแต่เป็นไปเพื่อการเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร กล่าวคือการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถช่วยลดโอกาสหรือขนาดของความสูญเสียจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ลดความผันผวนของรายได้ และส่งผลให้เกิดการเพิ่มมูลค่าขององค์กรนั่นเอง

ผู้บริหารที่เข้าใจการบริหารความเสี่ยงองค์กรอย่างแท้จริง และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว จึงนับได้ว่าเป็นผู้บริหารที่สามารถดำรงบทบาทที่สอดคล้องกับความต้องการผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร เช่น เจ้าของบริษัท ได้อย่างแท้จริง

เมื่อก้าวถึงปัจจัยเสี่ยงที่ผู้นำองค์กรในประเทศกำลังพัฒนาอย่างบ้านเราควรให้ความสำคัญ ในปัจจุบันนี้หลายท่านอาจนึกถึงความไม่แน่นอนทางการเมือง ความผันผวนของปัจจัยทางเศรษฐกิจ สภาพการแข่งขันทางธุรกิจทั้งภายในและระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีน ประเทศอินเดีย หรือแม้กระทั่งประเทศเพื่อนบ้านอย่างเวียดนาม รวมถึงความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติหรือภาวะโลกร้อน เป็น

ทั้งที่ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญกับประเทศกำลังพัฒนาที่ก้าวตามกระแสโลกาภิวัตน์ แต่กลับถูกมองข้ามคือ ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากบทบาทของสหรัฐอเมริกาในฐานะประเทศผู้นำในตลาดทุนโลก เพราะเราคงจะไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาได้แสดงบทบาทผู้นำในตลาดทุนโลกอย่างชัดเจน ความเจริญก้าวหน้าในภูมิภาคเอเชีย ทั้งในประเทศจีนและอินเดีย ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากบทบาทการเป็นผู้นำเชิงนโยบายของประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกานั้นเอง

รวมตลอดจนบทบาทและอิทธิพลของประเทศสหรัฐอเมริกาในการก่อตั้งองค์การระหว่างประเทศอย่าง World Trade Organization (WTO) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ปัจจัยเสี่ยงหลักสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่เดินเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์อย่างสุดโต่งคือ ความไม่แน่นอนของการดำรงบทบาทผู้นำตลาดทุนโลกของประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อไรก็ตามที่เศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาอ่อนแอ เศรษฐกิจของประเทศที่เหลือซึ่งพึ่งพาบทบาทความเป็นผู้นำของสหรัฐอเมริกาในตลาดโลกก็จะอ่อนแอไปด้วย

ทฤษฎีการบริหารความเสี่ยงองค์กร จึงได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับปัจจัยเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

